

ВЛАДИМИРЪ II.

(въ крещеніе-то Симеонъ).

Пръвы-ты години на Владимирово-то царуванѣ бяхъ мирны отъ вѣвъ; иъ съ каквы распорѣданія и устрояванія ся е упражнявалъ той вѣтрѣ въ господарство-то си, не ся знае зачто отъ никого не е описано; обаче той господарь, като бяхе единъ отъ най дѣятелны-ты, разумѣвася, чи ся е трудилъ да устрои добрѣ изъ вѣтрѣ свое-то отечество, и да доврѣша плановете-ты на свой родитель. Види ся, чи въ началото на свое-то правленіе той е глѣдалъ да угаси послѣдны-ты искры, кои-то останахъ отъ въспалени-ты вѣтрешны раздоры и кои то ся таяхъ още, като подъ пепель-тѣ, въ зловѣренны-ты сръдца, зарадъ распространіе-то слово-то Божіе, и зарадъ израстеніе-то на плодове-ты отъ сѣмя-то кое-то баща му посѣл.

Грижа-та, коуж-то Борисъ приложи за негово-то отхраняніе, достоинство-то на пръвый му учитель Св. Меодія, слушаніе-то уроцы-ты на най знамениты-ты учены въ Константинополь, сидѣніе-то му при Двора на Императора Василя Македонскый, и най послѣ пажтуваніе-то му по Имперіж-тѣ общавахъ на Българіжъ най изряденъ Монархъ.

Както ся види, образованіе-то му връвѣше заедно съ образованіе-то на наслѣдника на Имперіж-тѣ, Льва Философа; зачто-то знаеше весма добрѣ Гръкж-тѣ Словесность, и изучи както съчиненія-та на Димосеена, Аристотеля и на другы-ты стары Философы, така и писанія-та на новы-ты прѣковны учители, то не е удивително, казва Енгель, че Луитпрандъ го нарича полвина Гръкъ.

Съгласіе и доброжелателство господствуваше между Дворове-ты прѣславскый и Константинопольскый въ всичко-то царуваніе на Импр. Василя Македонскый, сир. до 889 год